UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Martyrivm S. Blasii Sebasteæ Episcopi, Ex eo quod est per Metaphrasten. Passus est Anno Christi Domini 316. Siluestri Po[n]tif. Roma. 3. Constantini Imperat. 11. in persecutione Licinij In Oriente ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Visual Library

glorioſa,ita æqualiter apud eos recurrit, & commeat diuina dignatio, vt & illorum coronam dignitas ſobolis illuſtret, & huius gloriā ſublimitas generis illuminet.

MARTYRIVM S. BLASII SEBAſteæ Epiſcopi, Ex eo quod eſt per Metaphraſten. Paſſus eſt Anno Chriſti Domini 316. Silueſtri Pōtif. Roma. 3. Conſtantini Imperat. 11. in perſecutione Licinij In Oriente Imperantis, ſub præfecto eius Agricolao

Vide Cæſar. Baron. Ann. Tom. 3.

EXimia vitæ ſanctimonia, & morum integritate inſigni, Blaſius Sebaſteæ ciuitate Cappadociæ, ad epiſcopale munus à fidelibus aſſumptus eſt. Qui vt ſæuiſſimam ea tempeſtate perſecutionis euitaret flammam, commiſſumque ſibi gregem ab incurſu luporum fideliter tueretur, in Argeo monte ſpeluncam ſibi domicilium elegit, in qua tāta ſanctitate vitā inſtituebat, vt feræ ad eum non modo familiariter commearent, ſed & benedictionis gratiā ab eo expeterent non prius alioquin diſceſſuræ; nî vir diuinus eis benedixiſſet. Præerat autē tunc tēporis ei ciuitati Agricolaus copioſo fideliū ſanguine cruētatus, q vt ſuam in martyres expleret ſæuitiam feras quaſque ferociſſimas venabatur. Accidit autem vt venatores montes luſtrabundi, in hanc ipſam S. Blaſij ſpeluncam inciderent, & beſtiarum multitudine virum ſanctum vndiq; cinctū inuenirent. Qua nouitate rei ſtupefacti primo gradum retulēre, ſed mox Præſidis iuſſu hortatuque ſpeluncam ingreſſi, antiſtitem varia curationis genera ſaucijs impertientem animantibus foras produxēre. Qui animo confidenti & manſue-

3. Februarij.

Degit in ſpelunca.

Feræ eum reuerentur.

manſueto prodiens vincula & compedes alacriter ſuſcepit: plurimos interim gentiles ad Chriſti ſeruitutem cæleſti doctrina ſuauiter alliciens. Nec deerat in illo miraculorum virtutis gloria, qua multorum perfidia expugnabatur, & Dei potentia multorum in cordibus illuſtrabatur.

Multos doctrina & miraculorum operatione ad Chriſtũ conuertit.

Vt autem Sebaſtæam vinctus peruenit, magni blanditiarum ſuſtinuit certamen, quod tamen animi eius altitudinem deprimere non potuit. Præſes eum ſalutaturus, Deorum pariterque ſui appellabat amicum. Cui cum reddita ſalutatione, martyr intuliſſet nè eos falſo Deorum nomine dignaretur, qui ſempiternis ignibus cum ſuis cultoribus deſtinati eſſent, tyrannus iracundia præceps fuſtibus eum contundi iuſſit. Ille verò in medijs ſupplicijs ad Præſidem ait; ô ſubdole animarum corruptor, tu me exiſtimas tormentis à Chriſti Dei mei confeſſione auellendum? Erras, habeo enim Ieſum Chriſtum, qui me corroborat: fac quod volueris. Hæc magna animi virtute dicentem tyrannus ad carcerem reduci mandauit.

Cæditur fuſtibus.

Incarceratur.

Fatigatus autem aliquamdiu carceris ſqualoribus ad noua ſuppliciorum productus eſt certamina. Suſpenſum in ligno neruis crudeliter cæciderunt, ſed eo fructu vt martyr exclamaret. ô impie & ſcelerate, putaſne tuis me plagis ſuperandum? has ipſas ego nihili duco, quod ſempiternam mihi pariant coronam. Victus igitur martyris conſtantia Præſes, ſolutum è ligno ad carcerem reduci præcepit. Eccè autem inter promiſcuum vulgus ſeptem eximia pietate matronæ tendentem ad ergaſtulum martyrem ſubſequentes ſtillantem è ſacro corpore ſanguinem hono-

Suſpēſus neruis atrociter cæditur.

Magnanimitas & fortitudo eius.

Septem fœminarum pietas.

rificè

rificè colligebant, ſeſeque eodem perungentes palàm fidei confeſſionem edebant.

Erupit in eas continuo ſatellitum furor, qui apprehenſas Præſidi obtulerunt. Is maxima munerum & honorum oblatione, ad ſimulachrorũ cultum eas inuitauit. Illę verò ſubdolum euerſorem, pia pariter fraude egregiè eluſerunt. Inuitatę enim ſæpius ad ſacrificia deorum, responderunt ſe ſacrificaturas quidem, ſed ad lacum: quare Deos ſuos ſacco incluſos, ac plumbo conſignatos eò pręmitteret, vt ibidem ablutis prius in lacu vultibus tandem ſacrificent. Paruit eorum hortatui Præſes. Adfuère & illæ, ſed obſignatos, inanes Deos præcipiti lapſu in lacum deturbarunt. Irritatus hoc ſpectaculo Præſidis furor, iuſſit fornacem copioſo igne candentem præparari; Aderat & bulliens plumbum, ferrei pectines, ſeptem laminæ horrendo ardore ſcintillantes. Interim ſternebatur & alia ex parte candidiſſimum linteum, in quo honoris gratia, ſiquidem in Chriſti contumeliam dijs ſacrificarent, inambularent. Hiſce ex æquo conſpectui, illarum oppoſitis ſic eas Præſes ipſe affatus eſt; Eccè gloria ſummæ dignitatis matronis debita. Eccè ſupplicia deorũ contemptoribus parata. Alterum à vobis eligatur neceſſe. Vel niueum hoc pedibus veſtris inambulate linteum, vel horrenda tormenta excipite.

Comprehẽduntur & ſiſtuntur Præſidi.

Demergunt Idola in Lacum.

Erat matronarum vna duabus ſtipata prolibus, quæ fidei calore cæteris audentior, arreptum lintei flammis tradidit. Trepidantes verò pueri ad matrem conuerſi dixerunt; Tu quidem vt pia genitrix, tuo nos lacte in hac valle lachrymarum nutriuiſti, da operam vt & cæleſtibus in cœlo tecum delicijs perfruamur. Interim nulla mora

ferreis

Torquentur Matronæ.

ferreis ſubduntur pectinibus, quibus dum laniatur, pro ſanguine lac ex earum carnibus manare viſum eſt. Aderat eis in certamine auxilium diuinum cum Angelorum conſortio, quo beneficio flammarum incendia non ſenſerunt, nulloque

Confortantur diuinitus & illeſæ egrediuntur fornacem.

prorſus dãno corporis accepto è fornace egreſſæ ſunt, Quæ omnia caligo Præſidis præſtigijs aſcribens capitis eas damnauit. Quam illę ſententiam tanto animorum gaudio excepêre, vt pari iubilatione ad vltimi certaminis locum tenderent: pueris lachrymoſo ſingultu ſubſequentibus, & obſecrantibus, vt Paſtori ſuo Blaſio commendarentur.

Obtruncantur capite.

Quæ dum fiunt, ſpiculator ſingularum capita manu præcidit ſacrilega. Et quidem matronis glorioſo certamine coronatis, Antiſtes è carcere in ſtadium productus eſt.

Blaſius offertur Præſidi.

Vir diuinus ſui per omnia ſimilis plauſtra blandiciarum, quæ inprimis adhibebantur, contemnens tali ipſum Præſidem reſponſo confodit. Quid me ad inanium deorum prouocas cultum? Eccè corpus hoc tibi modis omnibus excarnificandum relinquitur: Animam certè nulla tu ſuppliciorum atrocitate continges. Præſes hoc reſponſo furore ſtimulatus, Ego, inquit, te in lacum demergam, & tunc apparebit, quid tibi tuus, quem prædicas, proderit Chriſtus. Nec mora. Productus eſt ilicò in lacum deturbandus vir Dei, qui conſignatas Crucis virtute aquas ita muniuit, vt ſolidum per eas tranſitum inueniret. Hoc ſpectaculo ſexaginta & octo viri prouocati, præcipiti animi cõfidentia eum inſecuti ſunt, ſed mox ad ima demerſi acerbã Præſidi cladem reliquerunt. Fertur Angelus Domini tunc martyri apparuiſſe, hortans vt egrederetur paratam à

Aquas S. Crucis ſigno conſignatas inãbulant.

Deo iuſtitiæ coronam accepturus. Prodijt autem tanta claritate refulgens, vt omnes ingenti admiratione tenerentur. Præſes autem certaminum cum ſui nominis dedecore pertæſus, capitis eum ſententia damnauit; quam glorioſo fine vna cum duobus pueris lætabundus excepit,

Decollatur S. Blaſius cũ 2. pueris ſibi ab vna matronarum commiſsis.

MARTYRIVM SS. PHILOROMI ET Philææ ex eccleſiaſticæ hiſtoriæ Euſebij libro octauo cap. 10. & 11. Paßi ſunt Anno Diocletiani Imperatoris decimo nono Chriſti Domini 302. Marcelli verò Papæ. 6.

Vide Cæſ. Baron. Ann. Tom. 2.

PHiloromus & Philæas, diuitiis, nobilitate, gloria eloquentia, & Philoſophiæ cognitione admodum illuſtres, præclarum ſanè martyrij certamen obierunt. Quorum alter, Philoromus nimirum, generali controuerſiarum iudicio ab Imperatore ucm ſumma gloria & honore præfectus; alter vero Philæas Thmuitenſis eccleſiæ epiſcopus; vir planè cum in ciuilibus patriæ inſtitutis, & eccleſiæ miniſterijs valdè præſtabilis: tum philoſophiæ diſciplinis eximius. Hi cum neque maximis, in quibus viuebant, opum honorumque ſplendoribus, neque amicorum & cognatorum precibus, neque ipſius iudicis vel minis, vel blanditijs, à Chriſti confeſſione ad impium ſimulachrorum cultum traduci poſſent, ſed animo virili, & mente Philoſophis, imo Deo digna, omnibus iudicis minis & contumelijs obuiam irent, æternam, capitis ſententia glorię coronam accipere meruerunt.

4. Februarij.

Philoromi dignitas.

Philæas Epiſcopus.

Inuicti illorum animi.

Abeunt è vita, capitis obtruncatione.

Et